

Oporuka serafskog oca Franje

¹Ovako je Gospodin dao meni, bratu Franji, da počnem činiti pokoru. Dok sam bio u grijesima, bilo mi je veoma mrsko i gledati gubavce. ²I Gospodin sam dovede me među njih i ja sam im iskazivao milosrđe. ³I kad sam odlazio od njih, ono što mi se činilo mrskim pretvorilo mi se u duhovnu i tjelesnu slast. Nakon toga malo sam čekao i onda sam napustio svijet.

⁴Gospodin mi je dao toliku vjeru u crkvama, da sam jednostavno molio govoreći:

⁵Klanjamo ti se, Gospodine Isuse Kriste, ovdje i u svim tvojim crkvama koje su po cijelom svijetu, i blagoslivljamo te, jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

⁶Zatim mi je Gospodin dao i daje toliku vjeru u svećenicima koji radi svoga reda žive po propisu svete Rimske Crkve, da se hoću utjecati njima kad bi me i progonili. ⁷I kad bih posjedovao toliku mudrost koliku je imao Salomon i naišao na najsiromašnije svećenike ovoga svijeta, u župama gdje oni borave neću propovijedati protiv njihove volje. ⁸I njima i svima ostalima hoću iskazivati strahopočitanje, ljubiti ću ih i poštivati kao svoje gospodare. ⁹I neću na njima gledati grijeha, jer u njima vidim Sina Božjega i oni su moji gospodari. ¹⁰I to činim zbog toga što od samog Svevišnjeg Sina Božjega ništa ne vidim na tjelesni način na ovom svijetu osim njegova presvetog tijela i krvi, koje oni uzimaju i jedino oni drugima dijele. ¹¹I tražim da se ove presvete tajne nadasve štuju, časte i čuvaju na dragocjenim mjestima.

¹²Gdje god nađem na nedostojnim mjestima napisana sveta njegova imena i riječi, pokupit ću ih i molim da se pokupe i stave na dostojno mjesto. ¹³I sve teologe i one koji navještaju svete Božje riječi moramo častiti i poštivati jer nam oni daju duh i život.

¹⁴I kad mi je Gospodin dao braću, nitko mi nije pokazao što mi valja činiti, nego mi je sam Svevišnji objavio da moram živjeti po načinu svetog Evanđelja. ¹⁵I ja sam to u nekoliko riječi i jednostavno dao napisati, a gospodin papa mi je potvrdio.

¹⁶I oni koji su dolazili da prihvate ovaj život, dali su siromasima sve što su imali. I bili su zadovoljni jednim habitom zakrpanim iznutra i izvana, pojasom i donjom odjećom. ¹⁷Više nismo htjeli imati.

¹⁸Mi klerici molili smo časoslov kao i klerici, a neklerici su molili Očenaše; i vrlo rado smo se zadržavali u crkvama. ¹⁹I bili smo neuki i svima podložni. ²⁰I ja sam radio svojim rukama i hoću raditi, te odlučno tražim da i sva ostala braća obavljaju kakav pošten posao. ²¹Koji ne znaju, neka nauče, i to ne iz pohlepe kako bi primili plaću za rad, nego radi primjera i da izbjegnu besposlicu. ²²I kad ne bi dobili plaću za rad, utecimo se stolu Gospodnjemu tražeći milostinju od vrata do vrata.

²³Gospodin mi je objavio pozdrav, da kažemo: Gospodin ti dao mir.

²⁴Neka se braća čuvaju da nipošto ne primaju crkava, siromašnih prebivališta niti išta drugo, što se za njih gradi, ako nije kako dolikuje svetom siromaštvu, koje smo u Pravilu obećali; a u njima neka uvijek prebivaju kao pridošlice i putnici.

²⁵Pod poslušnost strogo zapovijedam svoj braći da se ne usuđuju, gdje god se nalazila, tražiti kakvo pismo u Rimskoj kuriji, ni sami ni preko posrednika, ni za crkvu niti za koje drugo mjesto, niti pod izlikom propovijedanja, pa ni zbog tjelesnog progonstva. ²⁶Nego gdje god ne budu primljeni neka bježe u drugu zemlju da s Božjim blagoslovom čine pokoru.

²⁷I čvrsto hoću slušati generalnog upravitelja ovog bratstva i gvardijana kojega mi on htjedne dati. ²⁸I želim da me on tako drži u svojim rukama, da ne mogu nikamo ići niti što činiti mimo poslušnosti i njegove volje, jer je moj gospodar. ²⁹A iako sam priprost i bolestan, ipak želim stalno imati klerika koji će mi obavljati časoslov, kako stoji u Pravilu.

³⁰I neka se od sve ostale braće traži da tako slušaju svoje gvardijane i da obavljaju časoslov prema Pravilu. ³¹I koji bi se našli, koji ne bi obavljali časoslov prema Pravilu i koji bi ga htjeli nekako preinačiti ili ne bi bili katolici, sva su braća, gdje god bila, pod poslušnost dužna, gdje god takvoga nađu, predvesti ga najbližem kustodu onoga mjesta gdje su ga našli. ³²I kustod je strogo pod poslušnost dužan takvoga dobro čuvati danju i noću kao čovjeka u okovima, tako da mu ga nitko ne može oteti iz ruku, dok ga osobno ne preda u ruke svoga ministra. ³³I ministar je strogo pod poslušnost dužan poslati ga po takvoj braći koja će ga kao svezana u okovima čuvati danju i noću, dok ga ne predvedu pred Ostijskog gospodina, koji je gospodar, zaštitnik i popravljач cijelog bratstva.

³⁴I neka braća ne govore: Ovo je drugo Pravilo. Jer to je sjećanje, opomena i poticaj i moja oporuka, koju ja, mali brat Franjo, ostavljam vama, svojoj blagoslovljenoj braći, da Pravilo koje Gospodinu obećasmo, što bolje katolički opslužujemo.

³⁵I generalni ministar i svi ostali ministri i kustodi ne smiju pod poslušnost ovim riječima ništa ni dodavati ni oduzimati. ³⁶I neka uvijek uz Pravilo uza se imaju i ovaj spis. ³⁷I na svim skupštinama koje budu držali, kada čitaju Pravilo, neka čitaju i ove riječi. ³⁸I strogo pod poslušnost naređujem svoj svojoj braći, klericima i neklericima, da ne unose u Pravilo i u ove riječi tumačenja, govoreći: Tako se ima shvatiti. ³⁹Nego kao što je Gospodin meni dao da jednostavno i čisto kazujem i napišem Pravilo i ove riječi, tako ih i vi jednostavno i čisto shvatite i svetim djelima opslužujte do konca.

⁴⁰I tko god bude to opsluživao, neka ga na nebu napuni blagoslovom svevišnji Otac, a na zemlji neka ga blagoslovom obaspe njegov ljubljani Sin s presvetim Duhom Utješiteljem, sa svim silama nebeskim i sa svima svetima. ⁴¹I ja brat Franjo, vaš mali sluga, potvrđujem vam koliko god mogu iznutra i izvana taj sveti blagoslov. Amen.